

การศึกษาทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัด มหาสารคาม

Examining Attitudes Toward Violence After a Breakup: A Case Study in Mahasarakham Province

ปิยะพร โสภากุ¹ และ วรวุฒิ จำลองนาค^{1*}

Piyaporn Sophaku¹ and Worrawoot Jumlongnark^{2*}

Recived: 29 October 2024

Revised: 09 February 2025

Accepted: 19 May 2025

บทคัดย่อ

ความรุนแรงหลังการเลิกราเป็นปัญหาทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อทั้งผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ โดยอาจแสดงออกในรูปแบบต่างๆ บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคคลต่อความรุนแรงหลังการเลิกรา รวมถึงปัจจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ อาชววิทยา และจิตวิทยาที่ส่งผลต่อทัศนคติดังกล่าว งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ คู่รักเพศชายและหญิงที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.6–1 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.952 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อความรุนแรงหลังเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ภาพรวม อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับปัจจัยหลายด้าน โดยสัมพันธ์กับปัจจัยด้านพฤติกรรมศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านอาชววิทยา และน้อยที่สุดได้แก่ด้านจิตวิทยา ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาแนวทางป้องกันความรุนแรงหลังการเลิกรา ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และ

¹วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาสารคาม 44150

¹ College of Politics and Governance, Mahasarakham University, Mahasarakham, 44150

* ผู้พิมพ์ประสานงาน (Corresponding author) e-mail: worrawoot.j@msu.ac.th

Research Article

Social Science and Humanities Research Bulletin

Vol. 2 ● No. 2 • January – April 2025

นโยบายสาธารณะ โดยเน้นไปที่การให้ความรู้ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และการส่งเสริมแนวทางการจัดการ
อาชญากรรมที่เหมาะสมเพื่อลดโอกาสเกิดพฤติกรรมรุนแรง

คำสำคัญ: ความรุนแรงหลังเลิกรา ทัศนคติ พฤติกรรมศาสตร์ อาชญวิทยา จิตวิทยา

ABSTRACT

Violence following a breakup is a significant social issue that impacts both victims and perpetrators, and it can take many forms. This study aims to examine individuals' attitudes toward post-breakup violence, focusing on behavioral, criminological, and psychological factors that influence these attitudes. This research adopts a quantitative approach, with data collected through questionnaires administered to a sample of 50 individuals. The participants were heterosexual couples aged 18 and over, residing in Mueang District, Maha Sarakham Province. The questionnaire's content validity index ranged from 0.6 to 1.0, and its reliability coefficient was 0.952. Data analysis involved descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. The findings indicate that overall attitudes toward post-breakup violence in Maha Sarakham Province were at a high level and were influenced by multiple factors. Behavioral factors showed the strongest association, followed by criminological factors, while psychological factors had the least impact. These results can inform the development of prevention strategies at individual, family, and public policy levels. Emphasis should be placed on education, attitude transformation, and emotional regulation to reduce the likelihood of violent behavior following relationship breakups.

Keywords: Post-breakup violence; Attitude; Behavioral science; Criminology; Psychology

บทนำ

ความรุนแรงในสังคมเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีความรุนแรงทางกาย วาจา และจิตใจ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นในที่สาธารณะ ครอบครัวยุ หรือความสัมพันธ์ส่วนตัว ความรุนแรงเหล่านี้มักได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เมื่อพิจารณาความรุนแรงหลังการเลิกรา จะพบว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น ความรุนแรงทางเพศ ที่คู่รักเก่าละเมิดสิทธิทางร่างกายของอีกฝ่าย ความรุนแรงทางจิตวิทยา เช่น การข่มขู่ คุกคาม หรือทำให้เกิดความหวาดกลัว และ ความรุนแรงในครอบครัว ที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น เช่น ลูกหรือญาติ ปัจจัยเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างสังคมที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรงและความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ

ปัญหาการใช้ความรุนแรงทางเพศ (sexual violence) เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานและยังคงเป็นปัญหาในสังคมจนถึงปัจจุบัน ความหมายของการใช้ความรุนแรงทางเพศ คือ พฤติกรรมทางเพศที่กระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งแต่บุคคลนั้นไม่ยินยอมโดยใช้การบังคับหรือกดขี่ทั้งทางกาย หรือจิตใจ โดยทั่วไปคนส่วนมากมักนึกถึงการข่มขืนกระทำชำเรา หรือเพศสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยความรุนแรง แต่แท้จริงแล้วการใช้ความรุนแรงทางเพศยังครอบคลุมการกระทำอนาจารและการคุกคามทางเพศทั้งโดยวาจาและการสัมผัส เนื่องจากการใช้ความรุนแรงทางเพศไม่ได้จำกัดอยู่ที่เพศหรือช่วงวัย ทุกคนสามารถมีโอกาสดกลายเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงทางเพศได้ทั้งสิ้น (ปกรณ มณีปกรณ, 2555) แต่จากสถิติทั่วโลกพบว่าผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทางเพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงไม่ว่าจะอยู่ในช่วงวัยใดก็ตาม (แพรวตะวัน วชิราคม และฉัตรวิรัชย์ องค์กรสิทธิ, 2561) นอกจากนี้ ยังเห็นได้ว่าผู้กระทำมีทั้งจากคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนและคนใกล้ชิด เช่น เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน และคนรู้จัก ในบรรดาผู้กระทำปรากฏข้อเท็จจริงที่น่าสนใจ คือ ผู้กระทำส่วนใหญ่มักเป็นคนในครอบครัวของเหยื่อ (พัชรินทร์ นินทจันทร์และคณะ, 2554) ข้อมูลจากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ได้ระบุว่ากว่าครึ่งหนึ่งของผู้หญิงที่ถูกฆาตกรรม ในปี 2560 จำนวน 87,000 คน มีผู้หญิงจำนวน 30,000 คนเสียชีวิตด้วยน้ำมือคนใกล้ชิด และอีก 20,000 คนถูกฆาตกรรมด้วยคนในครอบครัวหรือเครือญาติ นอกจากนี้ ข้อมูลสถิติยังระบุไว้ว่าในหนึ่งวันจะมีผู้หญิงที่เสียชีวิตจากการถูกฆาตกรรมโดยคนในครอบครัวโดยเฉลี่ยวันละ 137 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากจนน่าสลดใจ เมื่อพิจารณาว่าผู้ที่ลงมือสังหารผู้หญิงเหล่านั้นล้วนเป็นคนที่อยู่ด้วยด้วยกัน (BBC News ไทย, 2561)

การก่ออาชญากรรมต่อคนรัก หมายถึง บุคคลสองคน ได้แก่ ชายและหญิงผู้มีความสัมพันธ์ฉันคู่สมไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะอยู่ในลักษณะของการคบหาใจ การอยู่กินกันฉันสามีภรรยา การหมั้น หรือการได้ทำการสมรสเป็นสามีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อมีปัญหาทางความสัมพันธ์อันเป็นเหตุให้หญิงต้องการยุติความสัมพันธ์ฉันคู่สมกับชาย โดยหญิงแสดงเจตจำนงของตนในลักษณะของการตีตัวออกห่าง การบอกเลิก การขอหย่า เพื่อเป็นการยุติความสัมพันธ์หลังจากนั้นได้มีพฤติการณ์การเกิดความรุนแรงเกิดขึ้น (Reeder, 1974) โดยชายเป็นผู้ก่ออาชญากรรม ลักษณะของการก่ออาชญากรรม คือ ชายฆ่าหญิงโดย

เจตนาจะเป็นการกระทำโดยเจตนาประสงค์ต่อผลหรือเจตนายอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นก็ได้ จากข่าวสารบ้านเมืองที่ได้มีการนำเสนอสื่อมวลชนในช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เพลงเพชบุรี จะพบว่า มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฆาตกรรมรายวัน สาเหตุของการเกิดคดีฆาตกรรมจำนวนไม่น้อยมีชนวนเหตุมาจากเรื่องความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ยุพาพร ปิยะพงษ์, 2554) ซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นชายไม่ว่าจะอยู่ในฐานะคนรักหรือกลายเป็นอดีตคนรักไปแล้วก็ตาม ส่วนเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำ คือ หญิงที่มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ก่อเหตุ โดยการฆาตกรรมมีสาเหตุมาจากการที่หญิงต้องการยุติความสัมพันธ์ฉันชู้สาว โดยมีการแสดงเจตนาไปยังชายในลักษณะของการขอลีกราหรือมีพฤติกรรมตีตัวออกห่าง (สรยุทธ บุบผาพิลา, 2557) เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2564 ที่โรงแรมแมนดา ริน มูลินีหญิงชายก้าวไกล ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ได้มีการจัดเวทีรายงาน สถานการณ์ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวประจำปี 2565 ภายใต้หัวข้อ “ฆ่าช้า เจ็บช้อน ความรุนแรงใน ครอบครัวพุ่ง เกินต้งรับ” จริย์ ศรีสวัสดิ์ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมภาคีเครือข่าย มูลินีหญิงชายก้าวไกล กล่าวว่า หากจำแนกความสัมพันธ์พบว่าเกินครึ่งหรือร้อยละ 73.3 เป็นชาวสามเษภรรยา ร้อยละ 58.2 เป็นชาวระหว่างคู่รักชายฆ่าหญิง สาเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม หนึ่งในนั้น คือ การที่ฝ่ายหญิงต้องการเลิกราสัมพันธ์กับชาย การก่ออาชญากรรมต่อคนรักนำมาซึ่งความสูญเสียอันเนื่องมาจากหญิงผู้เป็นเหยื่ออาชญากรรม ชายผู้ก่ออาชญากรรมบางรายฆ่าตัวตายตามเหยื่อ ส่วนบางรายต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและถูกลงโทษประหารชีวิตหรือโทษจำคุก แล้วแต่กรณี (มติชนออนไลน์, 2562) โดยทั้งชายและหญิงอาจจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อองค์กรหรือต่อสังคม เป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นบิดามารดาที่ดีของบุตร หรืออาจเป็นเพื่อนที่ดีของบุคคลหลายคน คำถามมากมายเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมของคนรัก ถูกนำมาตั้งสมมติฐานที่ว่าอะไรเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการก่ออาชญากรรมต่อคนรัก และจะสามารถแก้ไขเยียวยาปัญหานี้ ได้อย่างไร คำถามเหล่านี้สะท้อนทรรศนะในตัวเองว่าจำเป็นต้องใช้การสืบเสาะค้นคว้าทางจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์และอาชญาวิทยา เพื่อหาคำตอบ เพราะการก่ออาชญากรรมต่อคนรักอาจเป็นเรื่องราวที่มีผลมาจากการกระทำทางสังคม ตั้งแต่ขนาดเล็กที่สุดก็คือ ครอบครัว เรื่อยไปจนถึงสังคมแวดล้อมที่ได้พบเจอ ทั้งโรงเรียน มหาวิทยาลัย สถานที่ทำงาน (วิชุดา มาตันบุญ, 2556)

ปัจจัยด้านทางจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ และอาชญาวิทยามีบทบาทสำคัญในการอธิบายความรุนแรงทางเพศ โดยทางจิตวิทยา บุคคลที่มีปัญหาทางอารมณ์หรือความเครียดอาจมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงในการระบายอารมณ์หรือควบคุมคนอื่น ขณะที่พฤติกรรมศาสตร์ชี้ให้เห็นว่า ความเคยชินในการใช้ความรุนแรงหรือการเลียนแบบพฤติกรรมรุนแรงจากสภาพแวดล้อมสามารถกระตุ้นการกระทำความผิดทางเพศได้ ส่วนอาชญาวิทยามองว่าปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น การขาดการศึกษาและโอกาสทางอาชีพ การไม่ถูกลงโทษหรือการไม่เห็นคุณค่าของคนอื่น เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลบางกลุ่มมีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดทางเพศในระดับที่สูงขึ้น (สุนนทิพย์ จิตสว่าง และคณะ, 2566) ซึ่งผลจากการกระทำทางสังคมดังกล่าวย่อมกระทบต่อสัมพันธ์ภาพของผู้คนในสังคมมิติต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ในการที่บุคคลคนหนึ่งจะมี

บุคลิกภาพ การแสดงออกทางอารมณ์ และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ล้วนเป็นผลมาจากการกระทำทางสังคม เพราะสิ่งที่พบเจอมาย่อมมีผลต่อทักษะการดำเนินชีวิตในสังคมของบุคคลนั้น ๆ ดังนั้น ปัญหาดังกล่าวสามารถป้องกันการเกิดขึ้นได้โดยมีได้มุ่งเน้นไปที่การลงโทษ แต่เป็นไปเพื่อการป้องกันการเกิดอาชญากรรม และคงไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ (ยุทธชัย นามลาบุตร, 2555)

จากกรณีศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น มีพฤติการณ์ของการก่ออาชญากรรมดังนี้ คู่รัก คือบุคคลสองคน ได้แก่ ชายและหญิง เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ฉันคู่สามีภรรยา ไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะของการคบหาดูใจ อยู่กินกันฉันสามีภรรยา หรือได้ทำการสมรสเป็นสามีภริยากันแล้ว เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งคู่มีเหตุให้ผู้หญิงต้องการยุติความสัมพันธ์ ผู้หญิงจึงได้ทำการขอลิเกลาหรือประพาดตัวออกห่าง เป็นเหตุให้ฝ่ายชายกระทำการรุนแรงต่อฝ่ายหญิง จึงเกิดคำถามที่ว่า เมื่อมีความรักให้แก่กันแล้วเหตุใดชายต้องทำร้ายฝ่ายหญิง โดยผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาวิจัยโดยการเก็บข้อมูล ทศนคติความรุนแรงทางด้านจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ และอาชญาวิทยา เพื่ออธิบายถึงเหตุปัจจัยที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมการก่ออาชญากรรมหลังการเลิกรว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาทศนคติความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาทศนคติความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คู่รักเพศชายและหญิงที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ในพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ คู่รักเพศชายและหญิงที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ในพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้สูตรการคำนวณของ W.G. Cochran (1977) เนื่องด้วยกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนประชากรที่ต้องการจะสุ่มเท่ากับ 0.45 โดยค่า $p = 0.5$ กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% และระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 95% (สุวิมล ติรภานันท์, 2557) โดยสามารถคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 50 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา ประกอบไปด้วย 1) ด้านจิตวิทยา 2) ด้านพฤติกรรมศาสตร์ และ 3) ด้านอาชีวศึกษา

3.2 พฤติกรรมความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

4. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล การได้มาของเครื่องมือและการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา

1. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

วิเคราะห์กรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 จากการศึกษาข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด ของงานวิจัย

1.3 ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบเนื้อหาและโครงสร้างเพื่อปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

การตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของเนื้อหาสาระสำคัญหลัก ๆ ของ แบบสอบถาม โดยทำการตรวจสอบประเมินค่าโดยใช้สูตรการคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence index: IOC) (สุวิมล ติรกานันท์, 2557)

$$\text{สูตรที่ใช้ } IOC = \frac{\sum R}{n}$$

โดย IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการตรวจสอบ

R = ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ซึ่งผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.6-1 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามทุกข้อมีความเหมาะสม

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยได้เลือกประชาชนในจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นผู้ทดสอบตอบแบบสอบถามในการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ (Cronbach's alpha coefficient) เป็นเกณฑ์ชี้วัดว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง (สุวิมล ติรกานันท์, 2557) ดังนี้

$$\text{สูตรที่ใช้ } \alpha = \left[\frac{n}{(n-1)} \right] \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

โดย α = สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของเครื่องมือ

n = จำนวนข้อคำถามในเครื่องมือ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) เท่ากับ 0.952 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

1.5 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ

เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม คู่รักเพศชายและหญิงที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ในพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบแล้วแจกจ่ายให้กลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยเก็บแบบสอบถามในวันเสาร์-อาทิตย์ และชี้แจงถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องศึกษาเก็บข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่างทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเต็มใจให้ความร่วมมือในการทำให้ข้อมูลที่ได้มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยการเก็บแบบสอบถามจะครอบคลุมในพื้นที่ทั้งหมด

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้วได้จัดการลงรหัสข้อมูลแล้วนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ผลสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (statistical package of social science) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้

2. บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์

3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นการแจกแจงความถี่ (Frequency) และแสดงค่าร้อยละ (Percentage) ตามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 และ 3 การวิเคราะห์ผลของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำมาจัดลำดับ โดยการใช้เกณฑ์การแบ่งช่วงเท่าๆ กัน มีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับ มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

วิธีการแปลงผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์คะแนนดังนี้

$$\begin{aligned}
 & \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} \\
 & \hline
 & \text{จำนวนชั้น} \\
 & = \frac{5-1}{5} \\
 & = 0.8
 \end{aligned}$$

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.33 – 1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทราบคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

7.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบัณฑิตต่าง ๆ ใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 64 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท

1. การวิเคราะห์ทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกกรา กรณีสึกษา จังหวัดมหาสารคาม

การวิเคราะห์ทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกกรา กรณีสึกษา จังหวัดมหาสารคาม แบ่งออกเป็นสามด้าน ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ด้านพฤติกรรมศาสตร์ และด้านอาชญาวิทยา ดังที่แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกกรา กรณีสึกษา จังหวัดมหาสารคาม ในภาพรวม

ทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกกรา กรณีสึกษา จังหวัดมหาสารคาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านจิตวิทยา	4.10	0.85	มาก	3
2. ด้านพฤติกรรมศาสตร์	4.14	0.84	มาก	1
3. ด้านอาชญาวิทยา	4.13	0.84	มาก	2
เฉลี่ย	4.12	0.84	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกกรา กรณีสึกษา จังหวัดมหาสารคาม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.84) อันดับที่สอง คือ ด้านอาชญาวิทยา ($\bar{X} = 4.13$, S.D.= 0.84) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านจิตวิทยา ($\bar{X} = 4.10$, S.D.= 0.84) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกกรา ด้านจิตวิทยา แสดงในตารางที่ 2

Research Article

Social Science and Humanities Research Bulletin

Vol. 2 ● No. 2 • January – April 2025

ตารางที่ 2 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา ด้านจิตวิทยา

ด้านจิตวิทยา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1.การไม่ยอมรับในกฎเกณฑ์และกติกาของสังคมที่กำหนดขึ้นไม่ว่าจะเป็นในรูปของกฎหมาย ธรรมเนียม ประเพณี และศีลธรรม	4.12	0.84	มาก	2
2.การไม่สนใจต่อเรื่องสภาพชีวิตของตนเอง คนรอบข้างและครอบครัว	4.18	0.84	มาก	1
3.สื่อสังคมออนไลน์มีส่งผลทำให้เกิดความรุนแรงทางเพศ	4.03	0.86	มาก	4
4.แนวโน้มของผู้ชายที่จะถูกระทำรุนแรงจะมีเพิ่มมากขึ้นในสังคมสมัยใหม่ที่ผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น	4.09	0.85	มาก	3
5.ตัวกระตุ้นตามธรรมชาติที่ส่งเสริมให้เกิดความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	4.00	0.85	มาก	5
เฉลี่ย	4.10	0.85	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ด้านจิตวิทยา มีผลรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D.= 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การไม่สนใจต่อเรื่องสภาพชีวิตของตนเอง คนรอบข้างและครอบครัว ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.84) รองลงมา คือ การไม่ยอมรับในกฎเกณฑ์และกติกาของสังคมที่กำหนดขึ้นไม่ว่าจะเป็นในรูปของกฎหมาย ธรรมเนียม ประเพณี และศีลธรรม ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.84) อันดับที่สาม คือ แนวโน้มของผู้ชายที่จะถูกระทำรุนแรงจะมีเพิ่มมากขึ้นในสังคมสมัยใหม่ที่ผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น ($\bar{X} = 4.09$, S.D.= 0.85) สื่อสังคมออนไลน์ส่งผลทำให้เกิดความรุนแรงทางเพศ ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.86) และอันดับสุดท้าย คือ ตัวกระตุ้นตามธรรมชาติที่ส่งเสริมให้เกิดความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.85) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา ด้านพฤติกรรมศาสตร์ แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติความรุนแรงหลังการเลิกรา ด้านพฤติกรรมศาสตร์

ด้านพฤติกรรมศาสตร์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
6.เกิดสิ่งกระตุ้นให้เกิดความโกรธ และความไม่เป็นมิตร	4.10	0.85	มาก	4
7.ปัจจัยด้านตัวบุคคลและสถานการณ์มีส่วนสำคัญต่อการเกิดความรุนแรง	4.14	0.82	มาก	2
8.ความบกพร่องของชีวกายภาพ หรือลักษณะด้อย ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ	4.19	0.86	มาก	1
9.ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี สติยับยั้งใจของบุคคลว่าจะเข้มแข็งมากน้อยเพียงใด	4.12	0.82	มาก	3
10.พฤติกรรมก้าวร้าวและชอบใช้กำลังกับคนที่ด้อยกว่า	4.03	0.87	มาก	5
เฉลี่ย	4.14	0.84	มาก	

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ทศนคติความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ด้านพฤติกรรมศาสตร์ มีผลรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความบกพร่องของชีวกายภาพ หรือลักษณะด้อย ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ ($\bar{X} = 4.19$, S.D.= 0.86) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านตัวบุคคลและสถานการณ์มีส่วนสำคัญต่อการเกิดความรุนแรง ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.82) อันดับที่สาม คือ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี สติยับยั้งใจของบุคคลว่าจะเข้มแข็งมากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.82) เกิดสิ่งกระตุ้นให้เกิดความโกรธ และความไม่เป็นมิตร ($\bar{X} = 4.10$, S.D.= 0.85) และอันดับสุดท้าย คือ พฤติกรรมก้าวร้าวและชอบใช้กำลังกับคนที่ด้อยกว่า ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.87) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ ทศนคติความรุนแรงหลังการเลิกรา ด้านอาชญาวิทยา แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา ด้านอาชญาวิทยา

ด้านอาชญาวิทยา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
11. ไม่สามารถควบคุมสติ สัมผัสปัญหาของตนเองได้	4.17	0.84	มาก	1
12. มีความบกพร่องทางกายภาพซึ่งได้รับมาตั้งแต่กำเนิด	4.13	0.85	มาก	3
13. ปัจจัยด้านระดับการศึกษาต่ำส่งผลทำให้นำไปสู่การกระทำความรุนแรง	4.06	0.83	มาก	5
14. ปัญหาเศรษฐกิจภายในครอบครัว	4.16	0.84	มาก	2
15. ปัจจัยที่เกิดขึ้นจากการเลียนแบบบนสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนต์ หรือละคร	4.12	0.85	มาก	4
เฉลี่ย	4.13	0.84	มาก	

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ด้านอาชญาวิทยา มีผลรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D.= 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ไม่สามารถควบคุมสติ สัมผัสปัญหาของตนเองได้ ($\bar{X} = 4.17$, S.D.= 0.85) รองลงมา คือ ปัญหาเศรษฐกิจภายในครอบครัว ($\bar{X} = 4.16$, S.D.= 0.84) อันดับที่สาม คือ มีความบกพร่องทางกายภาพซึ่งได้รับมาตั้งแต่กำเนิด ($\bar{X} = 4.13$, S.D.= 0.85) อันดับที่สี่ คือ ปัจจัยที่เกิดขึ้นจากการเลียนแบบบนสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนต์ หรือ ละคร ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.84) และอันดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านระดับการศึกษาต่ำส่งผลทำให้นำไปสู่การกระทำความรุนแรง ($\bar{X} = 4.06$, S.D.= 0.83) ตามลำดับ

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

ทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมศาสตร์ รองลงมา คือ ด้านอาชญาวิทยา และอันดับสุดท้าย คือ ด้านจิตวิทยา ตามลำดับ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าทักษะคิดความรุนแรงหลังการเลิกราในจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในมิติด้านพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจสะท้อนถึงปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่หล่อหลอมพฤติกรรมของบุคคลในการตอบสนองต่อความขัดแย้ง รองลงมา คือ ด้านอาชญาวิทยา ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงเป็นทางออกของปัญหาความสัมพันธ์ ส่วนด้านจิตวิทยาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจบ่งชี้ว่าปัจจัยทางอารมณ์และสุขภาพจิตมี

บทบาทของการกำหนดทัศนคติความรุนแรง ทั้งนี้ ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของมาตรการเชิงป้องกันและการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการอารมณ์และพฤติกรรมหลังการเลิกรา เพื่อช่วยลดแนวโน้มของความรุนแรงและเสริมสร้างแนวทางการปรับตัวที่เหมาะสมในสังคม ผลจากการวิจัยในแต่ละด้านสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านจิตวิทยา มีผลรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การไม่สนใจต่อเรื่องสภาพชีวิตของตนเอง คนรอบข้างและครอบครัว รองลงมา คือ การไม่ยอมรับในกฎเกณฑ์และกติกาของสังคมที่กำหนดขึ้นไม่ว่าจะเป็นในรูปของกฎหมาย ธรรมเนียม ประเพณี และศีลธรรม อันดับที่สาม คือ แนวโน้มของผู้ชายที่จะถูกระทำรุนแรงจะมีเพิ่มมากขึ้นในสังคมสมัยใหม่ที่ผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น สอดคล้องกับธัญญาลักษณ์ โจนกระโทก (2554) ได้ศึกษา การปรับตัวของสตรีต่อความรุนแรงในครอบครัวในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษานี้พบว่า ผลกระทบของความรุนแรงต่อสตรีในครอบครัว ทัศนคติ ค่านิยมหญิงชายในสังคมไทย การสนับสนุนทางสังคม (ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านเงิน สิ่งของและบริการ) มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของสตรีต่อความรุนแรงในครอบครัวมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, 0.001, 0.001, 0.001, 0.001 และ 0.001 ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมศาสตร์ มีผลรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความบกพร่องของชีวกายภาพ หรือลักษณะด้อย ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านตัวบุคคลและสถานการณ์มีส่วนสำคัญต่อการเกิดความรุนแรง และอันดับที่สาม คือ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี สถิตยั้งใจของบุคคลว่าจะเข้มแข็งมากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภวรรณ นารถ (2563) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับอารมณ์ด้วยวิธีการทางความคิด รูปแบบความผูกพัน ปัจจัยทางความสัมพันธ์ กับความทุกข์ใจจากการเลิกรา ในนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผ่านประสบการณ์การเลิกรา โดยเสนอว่า ความทุกข์ใจจากการเลิกรามีความสัมพันธ์กับการควบคุมอารมณ์ที่ไม่เป็นประโยชน์ และรูปแบบความผูกพันแบบกังวล โดยเฉพาะความหมกมุ่นกับความสัมพันธ์ ในทางกลับกัน การมีคนรักใหม่ช่วยลดความทุกข์ใจจากการเลิกราได้ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การควบคุมอารมณ์ที่ไม่เอื้อประโยชน์และความหมกมุ่นกับความสัมพันธ์มีผลเพิ่มความทุกข์ใจ ในขณะที่มีคนรักใหม่สามารถลดความทุกข์ใจได้ การศึกษานี้สามารถนำไปใช้ในการช่วยลดความทุกข์ใจจากการเลิกราในนักศึกษาปริญญาตรีได้ในอนาคต

ด้านอาชีววิทยา มีผลรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ไม่สามารถควบคุมสติ สัมผัสปัญหาของตนเองได้ รองลงมา คือ ปัญหาเศรษฐกิจภายในครอบครัว อันดับที่สาม คือ มีความบกพร่องทางกายภาพซึ่งได้รับมาตั้งแต่กำเนิด สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุทัศน์ มาลโรจน์. (2552) ซึ่งเสนอว่า ผู้ต้องขังคดีข่มขืนในเรือนจำกลางบางขวางที่กระทำความผิดขณะเมาเหล้าหรือแอลกอฮอล์ มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเพศ

โดยแบ่งเป็นปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยด้านตัวเหยื่อ, โอกาสในการกระทำผิด, ปัจจัยแวดล้อม และปัจจัยภายใน ซึ่งทั้งหมดมีผลต่อการกระทำความผิดทางเพศในระดับปานกลาง

กล่าวโดยสรุป การศึกษานี้พบว่าทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกราในจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับมาก โดยแบ่งออกเป็นสามด้านหลัก ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการไม่สนใจสภาพชีวิตของตนเองและคนรอบข้าง รวมถึงการไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ทางสังคม ด้านพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของพันธุกรรมและสภาพแวดล้อมที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าว และ ด้านอาชญาวิทยา ซึ่งเน้นถึงปัจจัยด้านการควบคุมตนเองและปัญหาเศรษฐกิจ ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางป้องกันความรุนแรงหลังการเลิกราก่อนการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนทางสังคม

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

ผลจากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกรา กรณีศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทำให้เห็นได้ว่าพฤติกรรมของคู่รักเมื่อได้เลิกรากันไปแล้วมีแนวโน้มที่จะเกิดความรุนแรงขึ้นสูง จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกกฎหมายหรือตัดสินใจในนโยบาย ควรจะมีการป้องกันแก้ไข เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมศาสตร์ รองลงมา คือ ด้านอาชญาวิทยา และอันดับสุดท้าย คือ ด้านจิตวิทยา ตามลำดับ ดังนั้นประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยนี้ ช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายของรัฐได้ทราบถึงทัศนคติความรุนแรงหลังการเลิกราเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา โดยข้อเสนอของผู้วิจัยในการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ ได้แก่ อันดับแรก คือ ต้องมีการกำกับดูแลด้านพฤติกรรมให้มากขึ้น ต่อมาคือ การป้องกันการกระทำความผิดที่อาจจะเกิดปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และประการสุดท้าย คือ มาตรการในการเยียวยาจิตใจคู่กรณี ซึ่งจะช่วยลดความรุนแรงขึ้นมาได้

เอกสารอ้างอิง

- ัญญาลักษณ์ โจนกระโทก. (2554). *การปรับตัวของสตรีต่อความรุนแรงในครอบครัวในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ดุสิตวิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- ปกรณ์ มณีปกรณ์. (2555). *ทฤษฎีอาชญาวิทยา (Criminological Theory)*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัด เอ็ม. ที. เพรส.
- พัชรินทร์ นินทจันทร์และคณะ. (2554). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อป้องกันความรุนแรงในครอบครัว. *รวมอาชีพพยาบาลสาร*. 17(3), 444-462.
- แพรวตะวัน วชิราคม และฉัตรวรชัย องค์สิงห์. (2561). การลดทอนความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย. *เชิงพุทธวิถี*. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์. 4 (1), 29-41.
- มตินอนออนไลน์. (2562). *มูลนิธิหญิงชายฯ เปิดสถิติความรุนแรงพ่วง ระบาดทุกพื้นที่ จีรัฐแก้ปัญหาเชิงรุก*. สืบค้นข้อมูลออนไลน์จาก https://www.matichon.co.th/local/news_1725205.

Research Article

Social Science and Humanities Research Bulletin

Vol. 2 ● No. 2 • January – April 2025

- ยงยุทธ แสงประสิทธิ์และคณะ. (2554). รูปแบบการป้องกันปัญหาความรุนแรงในครอบครัวโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*. 17(2), 19-36.
- ยุพาพร ปิยะพงษ์. (2554). อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี : ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- วิชุดา มาตันบุญ. (2556). การพัฒนากลไกในระดับชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก และสตรีในพื้นที่ชายแดนภาคเหนือของประเทศไทย (เล่ม 1). พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่: พิมพ์ฉัตรการพิมพ์.
- ศุภวรรณ นารถ (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับอารมณ์ด้วยวิธีการทางความคิด รูปแบบความผูกพัน ปัจจัยทางความสัมพันธ์ กับความทุกข์ใจจากการเลิกรา ในนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผ่าน ประสบการณ์การเลิกรา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุทัศน์ มาลโรจน์. (2552). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกระทำผิดทางเพศของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำกลางบางขวาง. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนนทิพย์ จิตสว่าง, ฐิตยา เพชรมณี, นที จิตสว่าง และ วณันท์ กันทะวงศ์. (2566). ความรุนแรงในสังคมไทย. *วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์*, 31(1), 47-88.
- สุรยุทธ บุบผาพิลา. (2557). การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรศรีสะเกษ อำเภอศรีสะเกษ จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ติรกันันท์ (2557). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- BBC News ไทย. (2561). ความรุนแรงในครอบครัว : ภูมิภาคไหนที่ผู้หญิงถูกคนในครอบครัวสังหารมากที่สุด. สืบค้นข้อมูลได้จากจาก <https://www.bbc.com/thai/features-46347062>
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling techniques*. Johan Wiley & Sons Inc.
- Reeder, W. (1974). *Some aspect of the informal social participation of families*. New York: Methuen.